

ת"ד 8712/06/15 - מדינת ישראל נגד דוד פאטו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

17/03/2016

ת"ד 8712-06-15 מדינת ישראל נ' פאטו

לפני כבוד השופטת ענת יהב
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רונית עמר

נגד
דוד פאטו
ע"י ב"כ עו"ד גולני

גזר דין

הנאשם הודה והורשע ביום 22.2.16 בבית משפט זה, באחריות לגרם תאונת דרכים שבה נחבלה נהגת רכב מעורב וזאת תוך כדי ביצוע עבירות של אי ציות לתמרור 302 בצומת - אי מתן זכות קדימה, עבירה בניגוד לתקנה 22א' לתקנות התעבורה וכן בנהיגה בקלות ראש, עבירה בניגוד לסעיף 62 (2) לפקודת התעבורה, וגרם של חבלה של ממש על פי סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה .

בתאריך 27.5.15 נהג הנאשם רכב פרטי בבת ים, ברחוב דרך בגין מכיוון צפון לכיוון דרום, תוך שהוא מתקרב לצומת עם הכניסה לקאנטרי בתים ופנה שמאלה לכיוון מזרח. בפנייה זו ובהמשך כיוון נסיעתו של הנאשם, מוצב בימין הדרך תמרור 302 (עצור ותן זכות קדימה לתנועה בדרך החוצה), אותה שעה התקרבה לצומת סביון בר (להלן: הנפגעת) אשר נהגה ברכבה הפרטי מכיוון דרום לכיוון צפון, לשמאלו של כיוון נסיעת הנאשם. הנאשם לא ציית לתמרור המוצב בכיוונו ולא נתן זכות קדימה, כתוצאה מכך, התנגשו שני כלי הרכב. לנפגעת נחבלה חבלות של ממש בדמות "שבר בקרסול רגל ימין שהצריך קיבוע בניתוח גיבוס, ואשפוז"

טעוני הצדדים לעונש:

בגין כך, עתרה התביעה לעונשים של פסילה בפועל שלא תפחת משנה, פסילה ע"ת, קנס והתחייבות. בנימוקיה הפנתה לכתב האישום החמור וכן לתוצאותיה בדבר חבלות הנפגעת אשר נגרמו בעטיו של הנאשם, בעניין זה הוסיפה ב"כ המאשימה, כי שוחחה עם אם הנפגעת אשר יידעה אותה בדבר כך "שאותות התאונה ניכרות עליה גם היום" - כבר כאן יאמר כי התביעה לא הציגה מסמך כלשהו למצבה העדכני של הנפגעת ואין לבית המשפט, אלא העובדה בדבר חבלות הנפגעת אשר מצוינים בכתב האישום ואשר בהן הודה הנאשם.

ב"כ הנאשם מצידו, עמד על נסיבות קרות התאונה, ציין כי שדה הראייה רחב ככל שזה נוגע ליכולת של הנפגעת לראות את כלי הרכב אשר מגיעים, ואף טען לנהיגה במהירות "לא גבוהה" כאשר הנאשם התעתד לפנות שמאלה (מקום קרות התאונה), גם בעניין זה, בית משפט אינו יכול להתחשב בעובדות אלו, שכן ב"כ הנאשם לא הביא ראיות לעונש היכולים

לצדד באמירות אלו.

עוד ציין ב"כ הנאשם שמדובר באירוע חד פעמי, שהנאשם הינו בן 73 ונוהג משנת 62, דבר שיש בו כדי ללמד על "חריגות" האירוע ככל שזה נוגע לנאשם זה.

הנאשם באמצעות ב"כ עותר להטלת עונש פסילת המינימום הקבוע בחוק, היינו ל- 3 חודשי פסילה בלוויית פסילה מותנית מרתיעה.

קביעת מתחם העונש:

לפי תיקון 113 בדבר "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" הרי שעקרון העל הינו עקרון ההלימה ובחינת יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ובין מידת אשמו של הנאשם לבין העונש אשר יוטל עליו. כמו כן יש לקחת בחשבון את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות שנעברו. בכל אלו יש בסופו של יום כדי ליתן משקל לגבי סוג העונש שיוטל על הנאשם.

בענייננו, הרי שהערך המוגן הינו שלמות הגוף והנפש של הציבור, ביטחונו ומניעת סיכון מן המשתמשים בדרך. החובה על נהג אשר מתקרב לצומת בעל תמרור שכזה, היא לתת זכות קדימה לתנועה החוצה ולהאט את רכבו עד כדי עצירה.

בדיקת אשמו של הנאשם באירוע זה מעלה, כי על אף שהנאשם לא כיבד זכותה של הנפגעת לחצות את הכביש בנהיגה, הרי שמדובר ב"תשומת לב שאינה מספקת" ונראה כי אין המדובר בתאונה שנגרמה ברשלנות גבוהה, אלא ברף הבינוני שלה. בעניין זה תוצאת התאונה כשלעצמה, אינה מבטאת בהכרח רשלנות גבוהה ובמידה רבה הינה "מקרית". אותה תאונה באותן נסיבות יכולה להסתיים בתוצאות שונות.

החבלה, היא אמנם שיקול מרכזי, אך היא חלק ממכלול השיקולים שיש לקחת בקביעת המתחם. בנושא זה אציין את שהזכרתי לעיל, כי התביעה למעט המצוין בכתב האישום, לא הביאה לבית המשפט ראיות בדבר מצבה העדכני של הנפגעת. **חבלות הנפגעת אף שהינן חבלות של ממש הרי שמהמצוין בכתב האישום, עולה שאינן ברף הגבוה.**

לא התביעה ולא ההגנה הביאו פסיקה לצורך תמיכה בטיעוניהם בדבר אורך הפסילה.

מדיניות ענישה במקרים דומים:

טווח הענישה בתאונות שתוצאתן חבלות של ממש הינו פועל יוצא של מידת רשלנותו - אשמו של הנאשם כמו גם סוג וחומרת החבלות.

ת"ד (ת"א) 946-01-12 מ"י נ' זיס (מיום 13.12.12) פגיעה בהולך רגל על מעבר חצייה. נגרמה חבלה של ממש בדמות חבלת ראש ואובדן הכרה. לאחר ניתוח נסיבות התאונה בית המשפט גזר 5 חודשי פסילה בפועל ורכיבי ענישה נוספים.

ת"ד (חיפה) 252-08-10: פגיעה תוך כדי סטייה ונסיעה לאחור, חציית שטח הפרד ונהיגה בקלות ראש. לנפגע נגרמו חבלות של ממש: שברים ב-4 צלעות, שבר באגן, קונטוזיה ריאתית, גם שם כמו במקרה זה הנפגע נותח תוך שיחזור וקיבוע השבר. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי פסילה ורכיבי ענישה נוספים.

ת"ד (י-ם) 1436-01-14 מ"י נ' עיסא חוואש: (מיום 28.4.14) פגיעה בהולכת רגל אגב נסיעה לאחור, חבלות של ממש: חבלת ראש, שברים בצלעות, בעצמות האגן וביד ימין. בית המשפט גזר פסילה בת 6 חודשים (בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית).

ת"ד 6987-07-11 מ"י נ' אירנה מקרוב (מיום 3.12.14) הולכת רגל אשר נחבלה בעודה חוצה במעבר חצייה, עברה מספר ניתוחים בקרסול ואף היתה על כיסא גלגלים תקופה מסוימת. בית המשפט גזר 6 חודשי פסילה.

ת"ד 420-12-12 מ"י נ' עומר מכלוף (מיום 29.1.14) הולכת רגל אשר נחבלה תוך כדי חצייה במעבר חצייה, נחבלה חבלה שמהותה שבר ברגל ובירך, דבר אשר הצריך ניתוח רקיבוע, הושמו אף פלטינות וברגים. על הנאשם הוטלו בין היתר, 5 חודשי פסילה.

לאחר בחינת מדיניות הענישה והטווחים, את נסיבות ביצוע התאונה מול הערך החברתי אני קובעת כי מתחם הענישה נע בין פסילת המינימום של 3 חודשים ועד ל- 8 חודשי פסילה, בצירוף רכיבי ענישה נוספים.

על מנת להחליט איזה הוא העונש ההולם בתוך המתחם, שקלתי את הנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה, בכלל זה את גילו של הנאשם, וותק נהיגתו והעובדה שעברו נקי וכי מדובר באירוע שהינו חריג בתחום נהיגתו. כמו כן לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות בביצוע העבירה וניכר כי מצטער צער רב, ואירוע מסוג זה אינו מאפיין את הילכותיו.

מסקירת ענישה במקרים דומים הרי שניתן לקבוע כי המתחם נע בין 4 חודשי פסילה ל- 10 חודשי פסילה.

לאחר קביעת המתחם בית המשפט ייתן דעתו לנסיבות אשר אינן קשורות לעבירה, ובעניינו, הנאשם בן 73 ללא עבר תעבורתי, נתון שיש בו כדי ללמד על אופיו של הנאשם ועל אופן נהיגתו. ברי, כי הנאשם הינו "נורמטיבי" ואינו מזלזל בחוק ובהוראותיו. עניין זה משליך השלכה משמעותית ככל שבית המשפט יבוא לגזור את עונשו בתוך המתחם אשר נקבע לעיל.

אמנם, צודקת התביעה כי יש לתת משקל לאינטרס הציבור בעבירות מסוג דא, אך עדיין הענישה בשיטתנו תהא לעולם אינדיווידואלית ותשקלל את נסיבותיו האישיות של כל נאשם העומד בפנינו (והשווה ע"פ 5106/99 אבו נגימה נ' מדינת ישראל) ולגבי נאשם זה, המנהל אורח חיים ונהיגה תקינים, נראה כי הסיכון התעבורתי הנשקף ממנו נמוך.

לאחר ששקלתי את מתחם הענישה הנוהג, את חומרת העבירות, את מידת החבלה שנחבלה הנהגת המעורבת, את וותק

נהיגתו של הנאשם, אשר נוהג כ- 44 שנה ואת עברו התעבורתי הנקי, את אינטרס הציבור מחד, אך גם את מסוכנותו של הנאשם מאידך, החלטתי לגזור עליו את העונשים הבאים:

לאור כל זאת אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס בסך של 1,500 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 19.6.16.

ב"כ הנאשם ייגש למזכירות בית המשפט על מנת לקבל שוברי תשלום.

2. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים.

הפסילה תחל לא יאוחר מיום 17.5.16, ועל הנאשם להפקיד רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה בתל אביב לא יאוחר משעה 13:00 באותו מועד.

מוסברת לנאשם חשיבות הפקדת הרשיון במועד וחומרת העבירה של נהיגה בזמן פסילה.

3. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים.

4. הנאשם יחתום על התחייבות כספית ע"ס 3,000 ₪ להימנע, מביצוע עבירה שהורשע בגזר דין זה וכן נהיגה בזמן פסילה, וזאת למשך שנתיים מהיום.

הנאשם יחתום על כתב ההתחייבות עוד היום במזכירות בית-המשפט לתעבורה.

במידה ולא יחתום - יאסר למשך 10 יום.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתל אביב תוך 45 יום מהיום.

ענת ירב , שופטת